

УДК 355.232.22:371.26

Назарій Вербин,

кандидат педагогічних наук
Національний університет оборони України
імені Івана Черняховського
ORCID ID 0000-0002-1977-3471

Вадим Шемчук,

кандидат педагогічних наук
Національний університет оборони України
імені Івана Черняховського
ORCID ID 0000-0001-8873-0443

Дмитро Оленєв,

кандидат педагогічних наук, доцент
Національний університет оборони України
імені Івана Черняховського
ORCID ID 0000-0001-9685-725X
DOI: 10.33099/2617-1775/2020-01/61-69

МЕТОДИКА ДІАГНОСТУВАННЯ РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРОФЕСІОНАЛІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ

В статті розглянуто питання діагностування рівня розвиненості фізичної підготовленості майбутніх професіоналів військового управління у процесі вивчення дисципліни “Фізичне виховання та спеціальна фізична підготовка”. З’ясовано, що в переважній більшості сучасних досліджень діагностування рівня фізичної підготовленості здійснюється за тестами, які характеризують загальні фізичні якості, що не в повному обсязі відображає специфіку військово-професійної діяльності військовослужбовців. Розроблена та апробована авторами методика оцінювання офіцерів є більш інформативною та дозволяє визначити рівень фізичної підготовленості з урахуванням вправ прикладної спрямованості.

Ключові слова: методика; діагностування; майбутні магістри військового управління; фізичні якості; військово-прикладні рухові навички.

Постановка проблеми. Професійна підготовка офіцерів Збройних Сил України здійснюється протягом всього терміну проходження військової служби, одним з етапів якої є навчання в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського (далі – НУОУ), на стратегічному та оперативному рівнях навчання. Важливим предметом професійної підготовки є фізична підготовка, метою якої забезпечення фізичної готовності військовослужбовців до професійної діяльності.

Відповідно до Наказу Міністерства оборони України від 13 травня 2016 року № 257 “Про затвердження Концепції розвитку фізичної підготовки і спорту у Збройних Силах України на період до 2020 року”, одним із пріоритетних принципів її реалізації є врахування прикладної спрямованості фізичної підготовки [4]. Саме тому, останнім часом, в НУОУ здійснюється перегляд змісту навчальної дисципліни “Фізичне виховання та спеціальна фізична підготовка” у напрямку більш широкого застосування військово-

прикладних вправ, які відображають специфіку військово-професійної діяльності.

Ефективність вивчення будь-якої навчальної дисципліни, досягається за рахунок отримання зворотного зв'язку, тобто оцінки стану суб'єкта, на який спрямована дія відповідних її компонентів – контрольних заходів (А. Алексюк, Ю. Бабанський, С. Вітвицька, І. Підласий, М. Фіцула, В. Ягупов).

Крім того, необхідність постійного моніторингу та диференціації офіцерів за рівнем фізичної підготовленості викликана значним віковим діапазоном слухачів, наявними відхиленнями у стані здоров'я та є базою для підбору раціональних підходів ефективності тренувальних навантажень, вчасного їх корегування та прогнозування. В НУОУ контроль з фізичної підготовки здійснюється протягом 2-х років у наступних видах: вступний, поточний та підсумковий, одним із елементів яких є визначення рівня фізичної підготовленості за розвитком загальних фізичних якостей та оволодіння окремими військово-прикладними руховими навичками.

Нажаль, існуюча методика визначення рівня фізичної підготовленості, яка представлена в Тимчасовій настанові з фізичної підготовки в Збройних Силах України 2014 року (далі – НФП-2014) та використовується в освітньому процесі, не задовольняє потребам сучасності: традиційний контроль не дозволяє повною мірою визначити рівень фізичної підготовленості з урахуванням специфіки військово-професійної діяльності; не досконала 4-х бальна система оцінювання (навіть отримання оцінки “незадовільно” з однієї вправи під час виконання комплексу контрольних вправа не можливо отримати позитивна загальну оцінку), яка спонукає офіцерів до тренування тих вправ, з яких отримано незадовільний показник; існуючі нормативи з оцінки фізичної підготовленості потребують проведення додаткових досліджень по перевірці їх коректності.

Саме тому, на часі проведення досліджень у напрямку визначення нових підходів до розроблення методики діагностування рівня фізичної підготовленості майбутніх магістрів військового управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В сучасних дослідженнях існують різні підходи до діагностування рівня фізичної підготовленості, а саме: за методикою комплексного контролю з узагальненням оцінок зі спеціальної фізичної підготовленості за результатами змагальних оцінок (О. Семенова, В. Афонін); за інтегральною оцінкою загальної фізичної підготовленості, як середнє арифметичне значення показників (А. Блінова, І. Лисова); за комплексним показником розвитку рухових здібностей (В. Волков, Ю. Железняков, В. Минбулатов, Н. Петров, С. Сергієнко, А. Тимошенко); за рівнем рухової підготовленості на основі аналізу дискримінантної функції (О. Худолій, О. Іващенко, С. Єрмакова М. Цеслицька). В системі фізичної підготовки військовослужбовців контроль рівня фізичної підготовленості здійснюється за визначеними нормативними вправами загальної та спеціальної підготовленості військовослужбовців згідно НФП-2014 (Ю. Антошків, С. Глазунов, С. Жембровський, І. Овчарук, О. Ольховий, С. Романчук, Ю. Сергієнко, Ю. Фіногенов).

Таким чином, аналіз науково-методичної літератури засвідчив широкий спектр методик діагностування рівня фізичної підготовленості, які в основному здійснюються з використанням вправ загальної фізичної спрямованості, вправам прикладного характеру приділено недостатньо уваги, що сформувало мету нашого дослідження.

Мета статті – розробити методику діагностування рівня фізичної підготовленості майбутніх магістрів військового управління, що характеризує загальні фізичні якості та військово-прикладні рухові навички та здійснити її апробацію.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз останніх досліджень засвідчив, що напрямок діагностування рівня фізичної підготовленості був та залишається актуальним, змінюються підходи до її визначення. Так, І. Підласий визначає діагностування (від “діа” – “прозорий” та “гносис” – “знання”) як отримання інформації про стан та розвиток контрольованого об’єкта, його відхилення від норми [6, 10]. Дослідник зазначає, що діагностування у правильно організованій навчально-виховній роботі повинно становити не менше 90% усього педагогічного процесу. Коли точно знатимемо, чого саме бракує вихованцеві, його підготовку та реальні можливості, ми досягнемо мети ефективного виховання, розвитку, навчання з мінімальними зусиллями і затратами часу. Працюючи наосліп, ми не лише не досягнемо цілі, а й віддаляємо її непередбачуваним, неадекватним втручанням [6, 14].

Визначаючи сучасний стан фізичної підготовленості працівників МВС України, Ю. Вареньга використовував традиційну методику диференційованого підходу до службово-посадових категорій першої вікової групи за трьома вправами: бігу на 100 м, підтягування на перекладині та бігу на 1000 м [1].

Методика І. Овчарука та К. Сидорченка аналізу рівня фізичної підготовленості (підтягування на перекладині, біг на 100, 1000 та 3000 м) використовується паралельно з визначенням показників фізичного розвитку (динамометрія, довжина та маса тіла) для отримання інтегрального показника фізичного стану курсантів [5].

Зокрема, методика визначення динаміки показників фізичної підготовленості рятувальників з різними рівнями професійної готовності й соматотипами, сформована В. Гоншовським із батареї з 14 тестів, а саме: динамометрія лівої та правої кисті, станова динамометрія, вис на зігнутих руках, біг 20 м з ходу, метання набивного м’яча сидячи, стрибок у довжину з місця, човниковий біг 3×10 м, три перекиди вперед, нахил уперед сидячи, викрут мірної лінійки за спину, загальна контрольна вправа на смузі перешкод, біг на 100 та 3000 м [3].

В. Волковим визначався стан розвитку фізичних та спеціальних здібностей прикордонників 21-30 років. Особливістю його методики було розроблення диференційованої оцінки фізичної та спеціальної підготовленості співробітників державної прикордонної служби першої вікової групи за шістьма вправами: підтягування на перекладині, комплексна силова вправа, стрільба стоячи з пістолету 2 гумовими кулями за 5 с, стрільба стоячи з пістолету 3 гумовими кулями за 6 с, біг на 100 та 3000 м [2].

Ю. Фіногеновим було проведено низку досліджень щодо рівня фізичної підготовленості офіцерів оперативно-тактичного рівня навчання. Так, в одному із проведених досліджень щодо визначення чинників, що обумовлюють рівень фізичної підготовленості військовослужбовців сухопутних військ ЗСУ, вчений диференціював офіцерів за віковими групами (до 30 років, 30-34 років, 35-40 років, старше 40 років) та визначав рівень їх фізичної підготовленості за вправами загального спрямування з Настанови з фізичної підготовки, таких як: підтягування на перекладині, біг на 100 та 3000 м [9].

Розглянуті запропоновані методики засвідчують, що не можливо об'єктивно оцінити рівень фізичної підготовленості без врахування вправ професійної спрямованості, а також отримати позитивний кінцевий результат при наявності слабorozвиненої фізичної якості або прикладної рухової навички. Саме тому, нами запропоновано здійснити діагностування рівня фізичної підготовленості з використанням комплексу фізичних вправ, які спрямовані на конкретні фізичні якості та прикладні рухові навички за відповідними диференційованими нормативами щодо їх оцінки.

При підборі вправ для діагностування рівня фізичної підготовленості ми використовували необхідні умови запропоновані Л. Сергієнко та адаптували їх до нашого дослідження: відповідність запланованих вправ віковим особливостям фізичного розвитку слухачів; доступність рухових завдань для слухачів різного рівня фізичного розвитку; використання тих рухів, які не вимагають попереднього навчання і якими слухачі вільно володіють; простота методики проведення перевірки, що не вимагає значних витрат часу на засвоєння вправ, відсутність необхідності в складних вимірювальних апаратах і спеціальному приміщенні для проведення діагностування; відповідність рухових завдань основним критеріям перевірки – надійності, об'єктивності, інформативності; можливість використання прийомів, що дозволяють стимулювати прояв позитивних емоцій і наочно оцінювати досягнутий результат; повторюваність (адаптованість) рухових завдань для слухачів різних спеціалізацій, що дозволяє проводити “наскрізне” тестування, відслідковуючи динаміку показників фізичної підготовленості значної кількості слухачів; використання контрольних вправ у такій формі, щоб процедура діагностики була для слухачів зрозумілою [7].

Аналіз науково-методичної літератури з питань диференціювання оцінки фізичної підготовленості (Л. Волков, С. Канішевський, Т. Круцевич, Р. Раєвський, Л. Сергієнко та ін.) засвідчив, що найбільш доцільними є три рівні розвитку загальних фізичних якостей та сформованості прикладних рухових навичок, які відповідають оцінкам “Таблиці нормативів оцінки загальної фізичної підготовленості військовослужбовців” з 3-х вправ та “Таблиці визначення критеріїв готовності військовослужбовців зі спеціальних та військово-прикладних вправ” з однієї вправи НФП-2014. Так, високому рівню відповідають результати оцінені на “відмінно”, середньому рівню – оцінці “добре”, низькому рівню – оцінці “задовільно” та нижче [8, 151]. При виконанні вправи за досягнутий високий рівень слухачу нараховувалось 3 бали, за середній – 2 бали та за низький рівень – 1 бал. Загальний рівень фізичної

підготовленості, ми визначали за сумою набраних балів із загальних фізичних якостей та військово-прикладних рухових навичок.

Апробація авторської методики діагностування рівня фізичної підготовленості майбутніх магістрів військового управління була проведена за батареєю із 7-ми тестів, а саме: три вправи загального фізичного спрямування та чотири вправи військово-прикладного характеру. Щоб дані були об'єктивними, фізичні якості та прикладні навички оцінювались за декількома вправами (в залежності від наявності вправ в НФП-2014). Так, для визначення *силових якостей* підбирались вправи на виконання максимальної кількості повторень в одному підході: підтягування на перекладині, комплексна силова вправа, згинання та розгинання рук в упорі на брусах. *Швидкісні якості* перевірялись за допомогою вправ біг на 100 та 400 м, човниковий біг 10×10 м. Вправи з бігу на 1000, 3000 та 5000 м дозволили нам визначити рівень *розвитку витривалості*. Рівень сформованості військово-прикладних рухових навичок визначався за окремими вправами: елементи рукопашного бою (прийоми нападу, прийоми захисту, прийоми обеззброєння, больові прийоми, кидки, комплекс умовного бою на 16 рахунків), загальна контрольна вправа на смузі перешкод, плавання в спортивній формі та військово-прикладне плавання в обмундированні зі зброєю.

До перевірки були залучені 179 слухачів другого курсу оперативного рівня навчання НУОУ. Отриманий результат оцінювався наступним чином: якщо офіцер набрав від 17 до 21 балів – рівень фізичної підготовленості ми вважали таким, що належить до високого рівня; від 12 до 16 балів – середній рівень; 11 балів і менше – низький рівень.

Основні результати дослідження діагностування рівня фізичної підготовленості подано у таблиці 1.

Таблиця 1

Диференційована оцінка рівня розвитку фізичної підготовленості у майбутніх магістрів військового управління (n=179)

№ з/п	Назва вправи	Рівні розвитку		
		високий	середній	низький
1	Підтягування на перекладині	45 (25,1 %)	55 (30,7 %)	79 (44,1 %)
2	Комплексна силова вправа	61 (34,1 %)	91 (50,8 %)	27 (15,1 %)
3	Згинання та розгинання рук в упорі на брусах	25 (14 %)	117 (65,4 %)	37 (20,7 %)
Рівень розвитку силових якостей		31 (17,3 %)	112 (62,6 %)	36 (20,1 %)
4	Біг на 100м	45 (25,1 %)	84 (46,9 %)	50 (28 %)
5	Човниковий біг 10*10м	54 (30,2 %)	58 (32,4 %)	67 (37,4 %)
6	Біг на 400м	65 (36,3 %)	84 (46,9 %)	30 (16,8 %)
Рівень розвитку швидкісних якостей		40 (22,4 %)	101 (56,4 %)	38 (21,2 %)
7	Біг на 1000м	13 (7,3 %)	103 (57,5 %)	63 (35,2 %)
8	Біг на 3000м	27 (15,1 %)	71 (39,7 %)	81 (45,3 %)
9	Біг на 5000м	43 (24 %)	73 (40,8 %)	63 (33,5 %)
Рівень розвитку витривалості		18 (10,1 %)	101 (56,4 %)	60 (33,5 %)
Рівень розвитку загальних фізичних якостей		32 (17,9 %)	97 (54,2 %)	50 (27,9 %)
10	Рукопашний бій	15 (8,4 %)	98 (54,7 %)	66 (36,9 %)
11	Загальна контрольна вправа на смузі перешкод	78 (43,6 %)	71 (39,6 %)	30 (16,8 %)
12	Плавання на 100м у спортивній формі	72 (40,2 %)	53 (29,6 %)	54 (30,2 %)
13	Плавання в обмундированні зі зброєю	27 (15,1 %)	42 (23,5 %)	110 (61,4 %)
Рівень сформованості військово-прикладних		20 (11,2 %)	110 (61,5 %)	49 (27,4 %)

рухових навичок			
Загальний рівень фізичної підготовленості	15 (8,4 %)	101 (56,4 %)	63 (35,2%)

Отримані результати діагностування рівня фізичної підготовленості з урахуванням вправ військово-прикладної спрямованості показали значну відмінність порівняно з результатами рівня фізичної підготовленості, які характеризують тільки розвиток загальних фізичних якостей, особливо якщо їх оцінювати за традиційною системою (табл. 2).

Таблиця 2

Порівняння результатів досліджень діагностування рівня фізичної підготовленості

№ з/п	Назва вправи	Рівні розвитку		
		високий	середній	низький
1.	Діагностування рівня ФП за загальними фізичними якостями (авторська методика)	17,9 %	54,2 %	27,9 %
2.	Діагностування рівня ФП за загальними фізичними якостями (традиційна методика з НФП-2014)	12,1 %	31,8 %	54,1 %
3.	Діагностування рівня ФП з урахуванням вправ військово-прикладного характеру (авторська методика)	8,4 %	56,4 %	35,2 %
4.	Діагностування рівня ФП з урахуванням вправ військово-прикладного характеру (традиційна методика з НФП-2014)	3,7 %	23,4 %	72,9 %

Таким чином, результати апробації розробленої методики показали об'єктивніші дані порівняно з оцінюванням рівня фізичної підготовки тільки за показниками розвитку загальних фізичних якостей. Також, важливим чинником є те, що розроблена методика надає можливість офіцерам отримати позитивний результат за рахунок добре розвинених фізичних якостей та сформованості військово-прикладних рухових навичок.

Висновки:

1. Педагогічне діагностування є необхідною передумовою ефективного планування навантаження і вибору правильної стратегії впливу на організм майбутнього фахівця.

2. Проведене діагностування рівня фізичної підготовленості за розробленою методикою дозволило отримати об'єктивніші дані з визначення рівня фізичної підготовленості офіцерів оперативно-тактичного рівня навчання усіх спеціальностей.

3. Авторська методика надає можливість слухачам отримати позитивний результат, навіть при умові, якщо в нього низький рівень розвитку однієї із загальної фізичної якості або військово-прикладної рухової навички.

4. Діагностування рівня фізичної підготовленості з урахуванням комплексу вправ військово-прикладної спрямованості дозволяє виявити слабкі сторони сформованості прикладних навичок та мотивує слухачів ефективніше готуватись до майбутньої службово-бойової діяльності використовуючи засоби фізичної підготовки.

5. Ефективність запропонованої методики діагностування рівня фізичної підготовленості майбутніх магістрів військового управління підтверджене результатами дослідження та може використовуватись при організації та

проведення контрольних заходів з фізичної підготовки офіцерів різного віку на всіх етапах навчання.

Перспективи подальших досліджень є обґрунтування методів, форм та засобів удосконалення рівня фізичної підготовленості з урахуванням вікових особливостей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вареньга Ю. В. Стан фізичної підготовки працівників МВС України на етапі професійного становлення / Ю. В. Вареньга // Слобожанський науково-спортивний вісник: [наук.-теорет. журн.]. – Харків: ХДАФК, 2014. – № 3 (41). – С. 31-35.
2. Волков В. Л. Оцінка фізичної та спеціальної підготовленості до професійної діяльності прикордонників першої вікової групи / В. Л. Волков // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : [зб. наук. пр. / за ред. Єрмакова С. С.]. – Харків: ХДАДМ (ХХП), 2012. – № 4. – С. 52–58.
3. Гоншовський В. М. Фізична підготовленість випускників з різним рівнем професійної готовності й соматотипами на етапах навчання у вищому військовому навчальному закладі сил цивільного захисту / В. М. Гоншовський // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : [зб. наук. пр. / за ред. Єрмакова С. С.]. – Харків: ХДАДМ (ХХП), 2010. – № 6. – С. 52–58.
4. Наказ Міністерства оборони України “Про затвердження Концепції розвитку фізичної підготовки і спорту у Збройних Силах України на період до 2020 року” від 13 травня 2016 року № 257. – К. : МОУ, 2016. – 11 с.
5. Овчарук І. С. Аналіз фізичного стану курсантів 1-го курсу факультету Військового інституту на початковому етапі навчання / І. С. Овчарук, К. М. Сидорченко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : [зб. наук. пр. / за ред. Єрмакова С. С.]. – Харків: ХДАДМ (ХХП), 2010. – № 11. – С. 72–75.
6. Підласий І. П. Діагностика та експертиза педагогічних проєктів: Навчальний посібник / І. П. Підласий. – К.: Україна, 1998. – 343 с.
7. Сергієнко Л. П. Комплексне тестування рухових здібностей людини: навч. посібник / Л. П. Сергієнко. – Миколаїв: УДМТУ, 2001. – 360 с.
8. Тимчасова настанова з фізичної підготовки / Наказ Генерального штабу Збройних Сил України №35 від 11 лютого 2014 року. – К. : ГШ, 2014. – 158 с.
9. Фіногенов Ю. С. Чинники, що обумовлюють рівень фізичної підготовленості військовослужбовців сухопутних військ Збройних Сил України / Ю. С. Фіногенов // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – Х. : ХДАДМ (ХХП), 2010. – № 10. – С. 86-88.

REFERENCES

1. Varenga Yu. V. Stan fizichnoyi pidgotovki pracivnikiv MVS Ukrayini na etapi profesijnogo stanovlennya / Yu. V. Varenga // Slobozhanskij naukovo-sportivnij visnik: [nauk.-teoret. zhurn.]. – Harkiv: HDAFK, 2014. – № 3 (41). – С. 31-35.
2. Volkov V. L. Ocinka fizichnoyi ta specialnoyi pidgotovlenosti do profesijnoyi diyalnosti prikordonnikov pershoyi vikovoyi grupi / V. L. Volkov // Pedagogika, psihologiya ta mediko-biologichni problemi fizichnogo vihovannya i sportu : [zb. nauk. pr. / za red. Yermakova S. S.]. – Harkiv: HDADM (HHPI), 2012. – № 4. – С. 52–58.
3. Gonshovskij V. M. Fizichna pidgotovlenist vipusknikov z riznim rivnem profesijnoyi gotovnosti j somatotipami na etapah navchannya u vishomu vijskovomu navchalnomu zakladi sil civilnogo zahistu / V. M. Gonshovskij // Pedagogika, psihologiya ta mediko-biologichni problemi fizichnogo vihovannya i sportu : [zb. nauk. pr. / za red. Yermakova S. S.]. – Harkiv: HDADM (HHPI), 2010. – № 6. – С. 52–58.

4. Nakaz Ministerstva obroni Ukraini "Pro zatverdzhennya Konceptiyi rozvitku fizichnoyi pidgotovki i sportu u Zbrojnih Silah Ukraini na period do 2020 roku" vid 13 travnya 2016 roku № 257. – K. : MOU, 2016. – P. 11.

5. Ovcharuk I. S. Analiz fizichnogo stanu kursantiv 1-go kursu fakultetu Vijskovogo institutu na pochatkovomu etapi navchannya / I. S. Ovcharuk, K. M. Sydorchenko // Pedagogika, psihologiya ta mediko-biologichni problemi fizichnogo vihovannya i sportu : [zb. nauk. pr. / za red. Yermakova S. S.]. – Harkiv: HDADM (HHPI), 2010. – № 11. – С. 72–75.

6. Pidlasij I. P. Diagnostika ta ekspertiza pedagogichnih proektiv: Navchalnij posibnik / I. P. Pidlasij. – K.: Ukrayina, 1998. – P. 343.

7. Sergiyenko L. P. Kompleksne testuvannya ruhovih zdibnostej lyudini: navch. posibnik / L. P. Sergiyenko. – Mikolayiv: UDMTU, 2001. – P. 360.

8. Timchasova nastanova z fizichnoyi pidgotovki v Zbrojnih Silah Ukraini / Nakaz Generalnogo shtabu Zbrojnih Sil Ukraini №35 vid 11 lyutogo 2014 roku. – K. : GSh, 2014. – P 158.

9. Finogenov Yu. S. Chinniki, sho obumovlyuyut riven fizichnoyi pidgotovlenosti vijskovosluzhbovciv suhoputnih vijsk zbrojnih sil Ukraini / Yu. S. Finogenov // Pedagogika, psihologiya ta mediko-biologichni problemi fizichnogo vihovannya i sportu. – H. : HDADM (HHPI), 2010. – № 10. – С. 86-88.

РЕЗЮМЕ

Назарий Вербин,

кандидат педагогических наук

Национальный университет обороны Украины
имени Ивана Черняховского

Вадим Шемчук,

кандидат педагогических наук

Национальный университет обороны Украины
имени Ивана Черняховского

Дмитрий Оленев,

кандидат педагогических наук, доцент

Национальный университет обороны Украины
имени Ивана Черняховского

Методика диагностирования уровня физической подготовленности будущих магистров военного управления

В статье рассмотрены вопросы диагностики уровня развитости физической подготовленности будущих специалистов военного управления в процессе изучения дисциплины "Физическое воспитание и специальная физическая подготовка". Установлено, что в подавляющем большинстве современных исследований диагностирования уровня физической подготовленности осуществляется по тестам, которые характеризуют общие физические качества, не в полном объеме отражает специфику военно-профессиональной деятельности военнослужащих. Разработана и апробирована авторами методика оценки офицеров более информативной и позволяет определить уровень физической подготовленности с учетом упражнений прикладной направленности.

Ключевые слова: методика; диагностирования; будущие магистры военного управления; физические качества; военно-прикладные двигательные навыки.

RESUME

Nazarii Verbin,Candidate of Pedagogical Sciences
National Defence University of Ukraine
named after Ivan Cherniakhovskyi**Vadym Shemchuk,**Candidate of Pedagogical Sciences
National Defence University of Ukraine
named after Ivan Cherniakhovskyi**Dmytro Oleniev,**Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
National Defence University of Ukraine
named after Ivan Cherniakhovskyi**The methodology of diagnostic of the future professional' level of physical preparation**

The article deals with the issues of future military management professionals, diagnosing the level of development of physical fitness. In the course of studying the discipline "Physical Education and Special Physical Training", it was found that in most diagnostics the level of physical fitness is carried out by tests that characterize the general physical qualities. What does not fully reflect the specifics of military and professional activity. The methodology of officer evaluation developed and tested by the authors is more informative and allows to determine the level of physical fitness in the light of applied orientation exercises.

Physical fitness was diagnosed using a battery of 7 author-specific tests for future military management professionals, namely three general physical orientation exercises and four military-applied exercises. In order for the data to be objective, physical qualities and applied skills were assessed by several exercises. Exercises were selected to perform the maximum number of repetitions in one approach to determine strength: lifting on the crossbar, complex strength exercise, flexing and extending the arms in emphasis on the bars. Speed qualities were tested with 100 and 400 meters jogging exercises, 10 × 10 shuttle runs. Running at 1000, 3000 and 5000 meters allowed us to determine the level of endurance development.

The military-oriented exercises showed a significant difference. The results of diagnosing the level of physical fitness characterize the development of general physical qualities, especially if they are evaluated by the traditional system.

Key words: *methodology; diagnosis; future masters of military management; physical qualities; military-applied motor skills.*